

bag den foreslaaede Kommission. Det er jo ikke første Gang i den politiske Historie, at man, naar det kneb, har søgt at dække sig bag en Kommission i Haab om, at medens Kommissionen sidder, driver Uvejret over. Under det Synspunkt maa den højtærede Kirkeministers Forslag først og fremmest ses, derom er der slet ingen Tvivl. Og hvad det er for en Storm, den højtærede Kirkeminister er kommet ud for, ved vi jo alle. Det er den saakaldte Ryslingsag. Af denne Sag vilde der aldrig være kommet en Storm indenfor vor Folkekirke, hvis den højtærede Kirkeminister havde behandlet den med Frisind og Forstaaelse. Det er i Virkeligheden den højtærede Kirkeminister, der selv har fremkaldt den Storm, som han nu er ude for, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Kirkeminister ikke vil kunne finde det Ly og Læ, som han i saa høj Grad trænger til, gennem den Kommission, som han her foreslaar nedsat. Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde for et Øjeblik siden, at Ryslingsagen er ikke endt, men at den nu først for Alvor begynder. Det, der foregik oppe i Lemvig forleden, er jo et Forvarsel i saa Henseende, og der vil komme adskilligt, som vil bekræfte, hvad jeg her siger — derom er der ingen Tvivl.

Ryslingsagen har jo allerede været til Debat i Folketinget ved Finanslovsforslagets første Behandling, og det kunde ikke falde mig ind at gentage, hvad der blev sagt ved den Lejlighed, men jeg maa maaske faa Lov til at knytte Traaden til den Forhandling, der da førtes. Som ærede Medlemmer vil erindre, sluttede Debatten om Ryslingsagen ved Finanslovsforslagets første Behandling med et Spørgsmaal fra min Side til den højtærede Kirkeminister, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes den højtærede Minister vilde stille sig, hvis der fremkom et Andragende fra Ryslinge Valgmenighed om Tilladelse til at bruge det Rørdamske Ritual blot for Ryslinge Valgmenighed. Jeg skulde egentlig ikke haft behov at stille dette Spørgsmaal, da den højtærede Kirkeminister ca. 14 Dage forinden havde udtalt, at han, hvis et saadant Andragende kom frem, vilde stille sig velvilligt overfor det, og den højtærede Socialminister havde understreget denne Udtalelse af den højtærede Kirkeminister, idet han i et meget interessant Interview med „Fyens Venstreblad“ sagde: Lad et saadant Andragende komme frem fra Ryslinge Valgmenighed; naar Rørdam hører op med at stille sig i Position som Reformator indenfor Folke-

kirken og kun søger for sit eget, er Sagen en helt anden. Herefter var det egentlig ganske naturligt, at den socialdemokratiske Ordfører næsten bebrejdede mig, at jeg havde kunnet rette et saadant Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister, for, sagde den socialdemokratiske Ordfører, den højtærede Kirkeminister har jo svaret derpaa aabent og klart, at et saadant Andragende skal blive behandlet med Velvillie. Endvidere bebrejdede den socialdemokratiske Ordfører mig, at jeg gik uden om Sagens Kærne, idet jeg ikke havde udtalt noget om, hvorvidt der vilde fremkomme et saadant Andragende fra Ryslinge Valgmenighed. Derom kunde jeg naturligvis ikke have nogen Mening, Ryslinge Valgmenighed maatte jo selv afgøre, om den vilde indgaa med et saadant Andragende. Som bekendt indgik den med et saadant Andragende. Og hvorledes stillede da den højtærede Kirkeminister sig, som havde udtalt, at det skulde blive modtaget med Velvillie? Ja, allerede faa Dage efter, at Andragendet var indgaaet, havde han sit Svar færdigt i det Organ, som synes at være hans specielle Organ, nemlig „Kristeligt Dagblad“, idet „Kristeligt Dagblad“ kunde meddele, at Sagen i Virkeligheden var afgjort, og at Svaret vilde blive et Afslag, men ganske vist var Svaret endnu ikke udformet, for man skyldte dog Biskopperne at vente med den endelige Udformning, til de havde udtalt sig, naar de kom herover i Anledning af Nytaarskuren. Man kunde sige, at det var ikke nogen særlig venlig Stilling overfor Biskopperne at vente med Svarets Udformning, naar Svaret i Virkeligheden allerede var givet, og man kunde synes, at Biskopperne kunde have nogen Grund til at føle sig stødt af en saadan Udtalelse fra den højtærede Minister. Men jeg tror ikke, at vore Biskopper overhovedet kan føle sig stødt paa den højtærede Kirkeminister, for vore Biskopper ved, at aldrig har der i Danmark været en overfor Bisperne mere føjelig og højelig Minister end den nuværende Kirkeminister. Jeg tror at turde sige, at naar den højtærede Kirkeminister gaar over i Historien — og den Dag kommer jo en Gang —, vil han faa Tilnavnet „Bispevær“ — i hvert Tilfælde fortjener den højtærede Kirkeminister at gaa over i Historien med dette Tilnavn. Ærede Medlemmer vil huske, hvad den højtærede Kirkeminister udtalte, da han fremsatte sit revolutionære Forslag om Adgang for Kvinder til et Præsteembede, der ikke er ledigt. Da udtalte han, at 5 Biskopper, saa vidt jeg husker, havde han paa sin Side, og under